

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

Az Ur szemei.

És beméne Jézus Jeruzsálembe és a templomban: és mindent körülnézvén, mivel hogy az idő már késő vala, kiméne Bethániába a tizenkettővel. És másnap mikor Bethániából kimentek vala, megéhezék. (Márk. 11, 11-12.)

Amikor az Ur Jézus újból eljön úgy írja a látnok János apostol, akkor szemei olyanok lesznek, mint a tüzláng. Nem lehet elkerülni. Mindennek a mélyére lát. Jaj annak, aki valamit elejteni, vagy elföldni akarna. Jaj annak, aki e szent szemek előtt, nem tud megállani. Amikor jön, nem a bűnöket megbocsátani jön, hanem a zsidókhöz irt levél írja: tteletet tartani. Ha ujrájövetelénél nem akarunk megretteni, akkor, most kell találkoznunk tekintetével, most kell engednünk, hogy átvilágítson mindent és kérni: fődözz be mindent, ami szemeid előtt nem tiszta. A rottenburgi Jákob templomban, a bejárat fölött függ egy Krisztuskép. E képnek az a sajátossága, hogy szemei követik a nézőt, bármerre is menjen. Akár jobbra, vagy balra megy, vagy egy pillér háta mögül néz, a tekintet követi. Senki sem menekülhet a tekintet elől, ezt mutatja e kép nagyon szemléltetően és behatóan. Ezt mutatja e történelünk is. Jézus Jeruzsálembe jött. A templomba ment. És mindent körülnézett. Így olvasuk. Mit látott ott? Látta az isteniszteleti tevékenykedést. Áldozatokat mutattak be. Emberek jöttek, akik, saját áldozatukat hozták. A hivatalos áldozatot is ott mutatták be az egész nép számára. Nagy mozgolódás volt. Áldozati állatokat hoztak. Folyt a vérük. Az oltár füstölgött. A füstfelhő fölfelé szállott. Sok pap foglalkozott annak elintézésével. Ez mind annak a jele volt, hogy a nép miként akart Isten ígéje és akarata szerint törekedni.

De az Urnak szemei még valamit láttak, ami ezzel a képpel ellentétben állott. Látta a pénzváltókat, kik a pénzzel kereskedtek, melyet az ünneplők és áldozniakarók hoztak beváltani az oltár részére. Nagy alkudozás és

vita volt, ha a pénz, amit a váltó beadott, nem volt elég sulyu. Ott bögtek az ökrök, mekegtek a bárányok. Azokat is eladásra hozták így kényelmesebb volt azoknak, kik áldozatot akartak bemutatni nem kellett hazulról hozni. Amott ketreceikben a turbékoló galambok, ezek a kis és szegény emberek áldozatai. És ezekkel az áldozati állatokkal úgy kereskedtek, mint a piacon. Persze ez nagy lármával járt. Kiabáltak. Isten nevét hívták tanubizonysággul, hogy nem adhatják olcsóbban az állatot. Ilyen körülmények között csendröl és nyugalomról szó sem lehetett. Ezt mind látta Jézus és ez a kép lelkébe vésődött. Nem szólt egy szót sem. Ajkai keményen zárva maradtak, de szemeiről lehetett látni, hogy mennyire megrázta e kép. Midőn este hazatért Bethániába, hallgatag volt. A tanítványok megkisérelték szóra birni, de hallgatott. Akkor elnémultak ők is. Azon az éjtszakán nem aludt Jézus. Honnan tudhatjuk? Onnan, hogy ott áll, hogy megéhezett, midőn tanítványaival Jeruzsálembe ment. Megéhezett? Márta a gondos háziasszony nem gondoskodott volna számára reggeliről? De igen minden biztonnyal. És az biztonnyal bőséges volt. De a Mester nem jelent meg a reggelinél. Végül Márta bekopog hozzá. Semmi válasz. Ovatosan benyit. Vagy nem volt az Ur a helyiségben, vagy elhagyta már. Amiként oly gyakran félrevonult a magányba, hogy egyedül legyen az Atyával. Amit látott, megragadta őt, hogy a fölött beszélgesse az Atyával. És így nem testi indulatból és bűnös haragjában ragadt korbácsot kezébe, — mint némely kritikuskok állítják, — midőn másnap korbácsot ragadott és a szennyet a szentélyből kiüzte, hanem az éj és ima, magánya és megfontolása után. Ő látott mindent. Látta a nagy ellentétet a templomban az istenisztelet és bálványimádás között. Látta a vallásos foglalatatoskodást és buzgóságot, amellyel a mámon után törekedtek. Látta, hogy imádság házából rablók barlangját csináltak.

De miként a jeruzsálemi templomot látta, úgy látja közösségeinek templomát is. Mit lát,

Tartalom :

1. Az Ur szemei. (E. M.) 2. Inkább az anya hite. (Schw. Ev.) 3. Egy álmissiás. 4. Az adakozásról. (R. M.) 5. Aki halálával dicsőítette az Urat. (H. H.) 6. A hét testvér. (Br. Ev.) 7. Légy megelégedett. 8. Methodizmus. 9. Ijúság. 10. A nagy mentő. 11. Hírek a nagy világból. 12. Irodalom. 13. Hol és mikor tartunk isteniszteletet?

ha közösségeinek templomát látja? Ah már az őskereszténység első idejében, az első gyülekezeteiben látjuk, hogy mily gyorsan elvilágiasodtak. Laodicia oly langyos lett, hogy az Ur azt mondta, hogy kiveli szájából. A többi gyülekezetben is mennyi megrovandó történt. És mennyi történik ma is. Vajjon megállunk-e az Ur szemei előtt mindenkor. Ha az Ur, kedves testvérem és barátom a mi életünkre irányítja tekintetét, mit lát? Ő lát mindent. Látja a mi vallásos életünket. Hogyan állunk Isten igéjének olvasásával? Ah, még Isten gyermekeinek is mily kevés idejük van arra. Minden mástra van idő, csak Isten igéje számára nincs. Hogyan állunk az ima étellel? Ha ige olvasására nincs idő, akkor még kevésbé van imára. Vizsgálj meg magad testvér, hogy mily sok, vagy mily kevés időt szentelsz naponta imára.

És hogyan állasz a családi életedben? A házaséletedben? Ah még hívő családokban is mennyire tobzódik a kor büne, a születések korlátozása. De bármily titokban történjenek, az Ur látja mindezt. Az Ur látja a szülő és gyermek, s gyermek és szülő közötti helyzetet. Nézi életünket a mi hivatásunkban is. Nézi, hogy ott, hová Ő állított, mily hűséggel, szorgalommal és becsülettel állunk. Ő lát mindent.

Kinek nem kell félni, ha Jézus szemei ráirányulnak? Kinek nincs oka szégyenkezni és megalázkodni? Oh ne vonjuk ki magunkat az Ur tekintete alól. Szóljunk hozzá és imádkozunk többet, kérve hogy fedezzen be minket. Azután tovább: Törj össze mindent, ami nem tisztá tekinteted előtt. Oh hadd jöjjön világosságod családi életünkben, hivatásunkban és a közösségi életbe. Hadd járjunk világosságban. Életünket hasssa át annak tudata: Istenem. Te látsz engem. És akkor a mi életünk, előjön a bűnből, a sötétből és egy áldott élet lesz az Ő szemei előtt.

Midőn ezen szavak föött elmélkedem: Ő mindent körülnézett az Ur Jézus szent szemeit éreztem magamon nyugodni. Az az érzésem vo't, ami Ésaiásnak midőn szemben találta magát az Urral: Jaj nekem! Elveszek. De akkor az Ur Jézus vééréhez menekültem és az Ő vére mindent jóvá tett. Istennek legyen hála, hogy mienk Jézus vére, megtisztít minden bűntől, befedez és megőriz. Testvér! Mutasd a Te állapotodat. Engedd Jézus szemeit életedbe betekinteni. Engedd, hogy nagy szeretettel és szent komolysággal mondjam neked: Ő mindent körülnézett . . . (E. M.)

Inkább az anya hitére.

Egy házaspárnak nagyon különböző fel fogása volt a gyermeknevelés kérdésében. Az anya csendes és istenfélő, az apa viszont könnyelmű és hitetlen volt. Sokszor mondotta gyermekeinek: „Gyermekek ne legyetek olya-

nok, mint anyátok.” Egy napon a legidősebb megbetegedett. A betegség halálos volt. A beteg gyermek csak az anyját szerelte betegágya mellett mert ő tudta megvigasztalni és a halál félelmétől is megszabadítani. Az apát nagyon megtörte a fia betegsége. Amikor egy nap a gyermeke betegágya mellett állott azt kérdezte tőle a fia: „Apám tudom, hogy meghalok, vajjon te hitedre, vagy az anya hitére haljak meg?” Az apa megijedt és egy ideig habozott, majd azt válaszolta gyermekének: „Kedves gyermekem, inkább anyád hitére.” Ugy is történt. Boldogan halt meg a gyermek a Jézusba vetett hitben, akit az anyja szeretett. Majd megtért az apa is és üdvöt talált ő is fia Üdvözítőjében. (Schw. Ev)

Egy álmessias.

(H. u. Löbel.)

Sabbatai Zewi 1626-ban született Smyrnában. Állítólag spanyol zsidók leszármazottja volt, akik az üldözés elől menekültek az új hazájukba. Gyönyörű külsejű férfi volt, úgy hogy már külsejével is hatott az emberekre. A talmudot nem szerette és nem is sokra becsülte, de annál inkább belemerült a kabala tanulmányozásába. De nemcsak ismeretre törekedett, hanem szent is akart lenni, még pedig nem egy közönséges szent, hanem — nagy szent. Hogy célját elérhesse és kinyilatkoztatásai is legyenek, aszkéta lett. Szülei zsidó szokás szerint korán megházasították, de első, valamint második felesége elvált tőle, mert Sabbatainak ellenszenves volt a házaseslet. Az aszkéta életű ifjunak rövidesen, nemcsak sok bámulója, hanem őszinte hive is akadt. A zsidóságnak széles rétegében abban az időben sokat beszéltek az ezer éves birodalomról, melynek eljövetelét 1666-ban várták. Ekkor megjelenik Krisztus, összegyűjti a szélszórt zsidóságot és visszavezeti őket atyáik földjére. Ezt a reménységet magukévá tették a kabalisták is. De ki lesz a népét megváltó Messias? Sabbatai Zewi ezt önmagában vélte fölismerni és számos hive el is hitte neki. Ezért a smyrnai rabbik, hiveivel egyetemben kiátkozták a zsinagógából és Sabbatai kénytelen volt Smyrnát elhagyni. Ügyének az átok azonban nem ártott, sőt egyre többen csatlakoztak hozzá. Azt tartották, hogy a megaláztatás után jön a fölmagasztalás. Egyik hive, messiási tévelygését még azzal is elősegítette, hogy egy régi könyvet játszott kezére, mely nevének megemlítésével jövendőlt róla. Sabbatai készséggel adott hitelt a könyvnek.

Nemsokára elment Salonikibe, hol abban az időben sok kabalista élt. Ezek örömmel üdvözölték, de a rabbik itt is kiközösítették, mire kénytelen volt a várost elhagyni. Innen Kairóba utazott, hol megismerkedett egy dúsgazdag vámszedővel, Chelebivel, a kabalának vegy

aszkéta élets hívével. Chelebi, első pillanattól kezdve lelkes követője lett. Sabbatai Kairóban harmadszor is megnősült és feleségül vett egy igen szép, de feslett nőt, aki már Itáliában megjövendölte, hogy az eljövendő Messiás (?) felesége lesz. Kairóban rátalált a maga Illés prófétájára is, aki mivel Sabbatai szabadon rendelkezett Chelebi mérhetetlen vagyonával, a legkalandosabb dolgokat jövendölte róla. Sabbatai híre futótüzként terjedt. Hittek benne, nemcsak Kisásziában, Salonikiben, Kairóban, hanem hitt benne Jeruzsálem és környékének minden zsidója. Egy napon aztán bevonult a szent városba, honnan követeket küldött mindenfelé, hogy eljövetelét hirdessék. Majd visszatért Smyrnába, ahol hivei örömrivalgással és trombita szóval fogadták a zsinagógában. — Éljen királyunk és Messiásunk! — Kiáltoztak. Szinte örület fogta el a tömeget. Nők és gyermekek önkivületbe esve profétáltak, hogy Sabbatai az ígért Messiás. És mindenki a Jeruzsálembé való menetelre készült. Az üzleteket bezárták, a munkát abbanhagyták, éjjel, nappal böjtöltek, szüntelenül imádkoztak. Hogy bűneiktől szabaduljanak, éjjélkor elmondták a kabalisztikus imákat és varázs mondásaikat és a tengerben fürödtek télvíz idején. A „Messiás” pedig ha’almas menetben vonult végig az utcán és ha valakit csak ruhája szegélyével érintett, az biztos volt üdvössége felől. Minden szavét lesték és isteni kijelentésnek vették. Követek és iratok után a hir országról-országra terjedt és minbenhol hitelre talált. A zsidóság egyszerűen megkotyagosodott. Konstantinápolyban, Elba szigetén megvénhedt férfiak táncolni és ugrándozni kezdtek és önkivületben profétáltak a Messiásról, aki Sabbatai személyében eljött. És nemcsak egyszerű és tanulatlan zsidók estek e tömegőrületnek áldozatául, hanem rabbik és tudományosan képzeltek is. Alexandrián át, a mozgalom eljutott Velencébe, Livornoba és Itáliának egyéb kikötő városaiba. Eljutott a hamburgi és amszterdami nagy zsidó hitközségekbe is, ahol szinte hihetetlen izgalomba hozta a kedélyeket. Amszterdamban a zsidóság egy része énekekkel, tánccal, zenével ünnepelte a „Messiás” eljövetelét. Másik része böjttel és imával. Mindenütt Sabbatai képét terjesztették és mert most egyszerre mindenki kegyes akart lenni, hogy része legyen az ezeréves birodalomban, nem tudtak elég héber, spanyol és portugál imakönyvet nyomtatni. Hamburgban még nagyobb volt az örület. Tiszteletre méltó, megöszült rabbik, mint eszelősek táncoltak a zsinagógában, karjukban szorongatva a toratekercset. Hasonló volt a helyzet Londonban is. Az örület még legendát is termelt. Szerke beszélték, hogy Skócia parti vizein fehér vitorlás hajót láttak, melynek legénysége héberül beszél. Zászlajára pedig ez volt írva: Izrael tizenkét nemzetsége. Nagy összegekben fogadtak, Sabbatait két éven belül Jeruzsálem ki-

rállyává koronázzák. Ha Sabbatai történetesen az a zseniális és merész emberek közé tartozik, — tekintve a lelkesedést, — és a minden méretet fölülmuló áldozatkésztséget, valószínűleg történeit személyé lesz. Jeruzsálem pusztulása óta ilyen népszerű, sőt misztikus fényben ragyogó férfi nem akadt a zsidó népben. Nincs kizárva, hogy széjjelszört népének valamelyes töredékét egyesíthette volna. De sem zseniális, sem hős nem volt. Csupán egy szép arcú, szép termetű, megnyerő modoru, dallamos hangú átlag ember volt. A legbámulatosabb az, hogy a zsidóság, ez a józan és eszes nép csekély kivétellel, felült ennek az átlag embernek.

(Vége köv.)

Az adakozásról.

Annyit keres még sincs pénze, halljuk nem egyszer. Mintha a pénztárcája lyukas volna. Mikor az Ur háza romban állt Jeruzsálemben és mindenki csak a saját házának szepítésére gondolt, az Ur elküldte az Ő népéhez Aggeus profétát feddő beszédekkel: Sokat vetettetek, de keveset arattok, esztek, de meg nem elégesztek, ruházkodtok, de nem melegeszték, a bérlő is lyukas zacskóra bérel, sokat vártatok, de im kevés lett. Pusztulást rendelt az Ur a sikságra, a hegyekre, buzára, borra, olajra, a föld minden termésére, emberre, állatra, a kéz minden munkájára, megvonták az egek a harmatot.

Miért volt az a sokféle büntetés és anyagi kár? Az Ur világosan megadja rá a feleletet: Azért mert az én házam romban áll és ez nektek nem fáj. Keresztyén testvérek, ha az Ur Jézus tanítványa vagy, nem fáj az neked, hogy a te fősvénységed miatt az Isten országának ügye kárt szenved? Izraelben mikor a nép nem vitte be a tizedet az Ur házába, elszéledtek a papok a mezőre és a földet művelték, ahelyett, hogy Isten törvényét tanulmányozták és tanították volna. Az anyagi gondok valóban bénítólag hatnak a hitéletre, azért óv az Ur Jézus a telhetlenségtől és aggódástól.

De midőn letették a tempom alapkövét, megindult az Ur hajlékának építése, ettől a naptól fogva az Ur elvette a csapásokat és áldást adott. Éppen így van ez ma is. Hány emberélet ma is romhalmaz. Kellene egy áldozatkész szerető szív, aki egy-egy téglét hoz az új élet felépítéséhez. Mi ez a téglá talán egy jó könyv, Békeharang, egy traktátus, egy Biblia, egy Újtestamentum, egy Evangélium. Persze azt tudjuk, hogy a téglá pénzbe kerül, azt nem adják ingyen. Anyagi áldozat nélkül Isten országát nem lehet építeni. Isten megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint. Isten már itt e földön megkezdi a visszafizetést. Te csak egy keveset adsz, de ha jó szíveddel tetted, Isten fejedelmi módon tud neked visszafizetni.

Ezt is megtapasztalhatod és ezek a tapasztalatok téged boldoggá és örvendezővé fognak tenni. Az Ur Jézus mondta, hogy aki elhagyja atyját, anyját, testvérét az Isten országáért száz annyit kap vissza már a földön, az eljövendő életben pedig kapja a fő-jutalmat az örök életet.
(R. M.)

Aki halálával dicsőítette az Urat.

„Milyen vallásos, becsületes ember volt mindig. Ismertem már legény korában. Már akkor sem volt olyan duhaj és mégis mennyit kell szegénynek szenvedni. Már közel 6 éve, nyomja az ágyat. Közben közben rettenetes fájdalmakat szenved.” Ez volt a véleménye egy idősebb asszonynak, aki kortársa volt az Urban elhunyt testvérünknek.

Már súlyos beteg volt, amikor hozzáhívtak. Sívárgó szemei elárulták mennyire szeretne meggyógyulni. Nem kellett megkérdezni „Akarsz-e meggyógyulni?” Hisz ezért hivatott engem is a beteggyáéhoz, hálha az én imám meghallgatására talál az Urnál és ő még egyszer meggyógyulhatna. Hiszen még nem oly idős, a hatvanas években volt.

Ugy éreztem, hogy tartozom annyi őszinteséggel a betegnek, hogy első alkalomkor mindjárt rámutattam arra, hogy ennél a beteg testnél még sokkafa betegebb a lelke. És az Ur Jézus arra tanít minket, hogy először keressük ennek a léleknek a gyógyulását és azután kérjük a testi javakat, aminő az egészség is. A beteg figyelemmel hallgatta az evangéliumot. Nem tette a teste felgyógyulásától függővé Istennek iránta való szeretetét. Így azután hétről-hétre tettem biznyságot a kedves beteg és családja, sőt a közben összegyűlt szomszédok előtt is a Krisztus megmentő szeretetéről.

Egy forró juliusi vasárnapon történt, amikor az ige különösképen megragadta kedves betegünk lelkét és kegyelemért kiáltott az Urhoz. Az ige melegsége azon a napon menye lelkét is megragadta. És a beleszoba, amely eddig a fájdalom és szomorúság tanyája volt, átváltozott Isten templomává, amelyben megdicsőítette magát a szivekben. És ime a fájdalomtól megviselt arcvonások egyszerre megváltoztak, simábbak lettek és a szemekből örömkönnök hullottak. A bűnbocsánat örömkönnövei voltak ezek. Most már volt erő türelemmel szenvedni, de volt erő türelemmel ápolni is. A családi légkör megváltozott. Sőt a lelki öröm a testi fájdalmakat is enyhítette.

Majd pár hétre rá a testi betegség súlyosabb lett. Kedves testvérünk tudta most már, azért hosszabbította meg az Ur fájdalomtól telt életét, hogy az evangéliummal megismerkedhessen. mert még mielőtt meglátogattam

volna, az orvos már csak pár napot adott neki. Amint most már súlyosabbak lettek fájdalmai annál buzgóbban készült az Urral való találkozáásra, Imáiban kérte az Urat, ha elérkezettnek látja az időt, vegye magához az elkészített hajlékaiba. Hozzám egy kérése volt, ha meghal tegyek biznyságot koyorsója mellett arról az élő hitről. Ezt természetesen meg is ígértem. Egy csütörtöki napon jön a kerékpáros hínök, meghalt a testvérünk. Csémben elhunyt az Urban. Este a nagy szoba zsufolásig megtelt gyászolókkal. A főhelyen ott áll a ravatal és rajta ami kedves testvérünk az ő békességet hirdető arcvonásaival. Még egyszer jól megnézem. Visszagondolok az elmúlt 8 hónapra, ennyi ideje, hogy ismerem. Atvillan az agyamon, *a hitnek hőse volt testvérünk.* Nagy testi szenvedések közepette tanult meg hinni az Urban, akiben azután mindvégig meg is állott. El is nyerte az élet koronáját.

Megzendülnek a Hallelujah énekek. Szokatlan ezen a vidéken ilyen virrasztás a halott mellett. Egész más csengésük van az énekeknek is. Nem megfizetett asszonyok mondják a megszokott énekeiket, hanem szívből és lélekből énekel it egy kis csapat. Majd ének után jön a biznyságtétel. Könnyű az Ur erejéről biznyságot tenni egy ilyen ravatal mellett. Mert a halott még így is jobban és erőteljesebben tesz biznyságot a feltámadt Krisztusról, mint a legjobb szónok tehetné. Ismerték, tudták, hogy mit szenvedett és hogyan viselte fájdalmát, tudták a hallgatók azt is, hogy nem félt a haláltól. Most már csak egy kis felvilágosítást kellett adni, kiegészíteni testvérünk biznyságtételét.

A hozzátartozók, az özvegy a gyermekek és az unokák, nem a halál félelmetes nyomászó hatása alatt, hanem a menny dicsőségének felszabadító és boldogító erejének hatása alatt állnak. A „Gyönyörű szép mennyekben” ének még közelebb hozza hozzánk a menny dicsőségét. Avval az érzéssel válunk el egymástól, hogy megadta az Ur nekünk azt a nagy kegyelmet, akik osztóztunk vele bánatában, most örvendezhettünk vele dicsőségében. Wesleyhez hasonlóan, hivatásomban megerősödve, in'ek utolsó Isten hozzádott testvéremnek, *Boldogan halt meg.*

(H. H.)

A hét testvér.

Valamikor hét testvér élt együtt. Hat közülük munkába járt, a hetedik itthon tartotta rendben a házatáját. Ha azután a hat testvér este fáradtan és kimerülten a munkától hazavetődtek, a ház mindig fel volt ékesítve, az asztal terítve és a mécses meggyújtva várta a testvéreket. Ennek megörültek a testvérek és meg is dicsérték a hetedik testvért. De volt

köztük egy, aki mindegyiknél okosabb akart lenni és a hetedik testvért naplopónak bélyegezte neki is velük kellene menni és így megkeresni a minbennapi kenyeret. Ez a gonosz szó, sajnos vízhangra talált egyesekben és kényszeríteték a hetedik testvért, hogy ő is jöjjön ki velük már reggel a mezőre. Amikor azután este hazamentek, nem fogadta őket a barátságos otthon, a meggyújtott mécse és a terített asztal, sem meleg testvéri kézszorítás. Most azután észrevették, hogy mily ostobbán jártak el. Kétszeresen fáj nekik ez, mert önhibából jutottak ily bajba. Többet azután nem kellett a hetedik testvértől kijönni a mezőre, továbbra is otthon maradt és végezte a ház körül a munkát és a testvérek megint boldogok voltak. Ilyen a vasárnap is az ő testvérei közt, ez ad a hat hétköznapnak világhosságot, üdvöt és áldást. (Br. Ev.)

Légy megelégedett.

(Japán mese.)

Egy szegény kötőrő, nem volt megelégedve sorsával.

— Lennék gazdag, hogy pihenhe'nék és alhatnék. — Egy angyal meghallotta: — legyen kívánságod szerint — szólt az angyal és gazdag lett és selyem ágyban aludt. Egy nap a császár ment arra aranyos főveggel és szól a gazdag kötőrő: — Mi hasznom, ha gazdag vagyok és nincsen semmi hatalmam és nem ékesíti fejemet aranyos főveg. Miért nem vagyok császár? — Légy császár. Szólt az angyal. Császár lett és aranyos esernyőt tartottak fölötte. De a nap arany sugaraival főlzártotta a port és az utca pora fájdalmat okozott szemének: Nem nagy nyereség császárnak lenni — szólt ha a nap hatalma alatt állok.

Nos megelégedett vagy? Kérdezte az angyal az elégedetlen kötőrőt, mert az mint nap ontotta fényét és sütött. Ez hatalom? Szólt lekicsinylőleg a nap, mikor sugaraimat egy felhő is képes visszatartani? Bár inkább lennék felhő. Jó: szólt az angyal és emberünk, mint felhő lebegett a nap és föld között, árnyékot bocsátva a földre. De egyszerre, eső támadt és a záportól kiáradt patakok bős erővel rohantak és semmi sem állott ellen, csak a szikla: Szikla szeretnék lenni, szólt a felhő. És szikla lett. De mi az? Jön egy ember csákánnyal, lapáttal, kalapáccsal és törni kezdi: — Mi az? egy embernek hatalma van a sziklát összetörni? Gyengébb vagyok, mint ő? Az az ember akarok lenni. — Legyen akaratod szerint. — Szólt az angyal. És lett ami volt, — egy szegény kötőrő.

Olvasd és terjeszd a „Békeharang”-ot!

Methodizmus.

Itthon.

Uj Felvidéki munkánk. Nagy örömnök volt, amikor a Felvidék visszacsatolásával elszakított magyar testvéreink visszatérhettek és az ott élő nemzetiségek ismét belekapcsolódhattak az anyaország vérkeringésébe, melynek ezer eszlendeig tagjai voltak. Most azután még külön örömnök van, mert a methodizmus szempontjából is tisztázódott a helyzet és magyarországi munkánk is megnövekedett. Tessényi János szuperintendenst, a magyarországi munka vezetőjét május 19-én meglátogatta dr. Dobes József meth. szuperintendens Prágából, majd együtt utaztak Ungvárra, sőt annak környékén két falut is meglátogattak. Az egyik szlovák, a másik ruszin anyanyelvű. Az utóbbiban keresztlő is volt. Dr. Dobes bemutatta a magyar szuperintendenst, Tessényi Jánost, az ottani testvéreknek és közölte velük, hogy a jövőben ő lesz a szuperintendensük. Így mintegy ha új ponton fogunk munkálkodni és amint lehet, Ungvárra prédikátort kell küldeni. Az Ur Jézus szeretetével köszöntjük testvéreinket és adja az Ur, hogy további együtt munkálkodásuk egymás lekiépítésére és lelkek megmentésére és Krisztuban való növekedésére szolgáljon.

Május 27-én a budakeszi-i Tábor diakonissza szanatóriumunkban az Urhoz költözött Buder Eufra diakonissza testvér. 68 éves korában az elhunyt diakonissza testvér, hosszú évekig volt a bpesti német-református árvaház vezetőnöje, majd a budakeszi otthonunkba tevékenykedett. Az utóbbi években már azonban állandóan betegkedett s készült az örökkévalóságba, hol Megváltóját, kit e földön oly hűségesen iparkodott szolgálni, szemtől-szembe lássa. Hosszu betegségében szerető diakonissza testvéreink gondos ápolása és vigasztalása adott enyhülést. Elköltözött diakonissza testvérünk temetése május hó 31-én délután volt a budakeszi temetőben.

Máshol.

Svájc.

Nuelsen püspök ur visszaérkezett Európába, ahol a legközelebbi generál konferenciáig gyakorolja püspöki felügyeletét. Püspökünk további maradása örömmel tölt el bennünket, mert az átmeneti időben a régi, tapasztalatokban bővelkedő vezetőnkre számíthatunk.

Dánia.

Folyó évi aug. hó 2–6-ig Koppenhágába methodista konvenio lesz, melyre az illetékes püspökök

egész Európából kiküldötteket jelöltek. Ezen összejövétel, mintegy „európai kiadása” lenne az egyesülési konferenciának s az egész európai methodizmus képviselve lesz. Ezen nagyszabású gyűlésen hazai missziókat Tessényi János superintedens, Hecker Henrik szegedi prédikátor és Mühlberger Ferenc a bpesti német gyülekezet tagja képviselik.

Rovatvezető: Hecker Henrik.

Minden hívő Jézus bizonyágtevője.

Egy 1900-ban megjelölt misszió jelentésben a következő csodálatos megállapítás látott napvilágot: Ha minden hívő egy évben egy másik személyt megnyer Krisztusnak és ha ezek ketten minden évben csak egy lelket vezetnek Krisztushoz és minden ujjonnan megtért évenként egy-egy lelket nyer meg Krisztusnak ily módon a világon élő összes ember 31 év alatt Krisztusé volna. Anélkül, hogy ezen számtani művellet helyességét kiküldöztünk, egy bizonyos, kiszámíthatatlan nagy feladatokot és lehetőségeket adott nekünk az Ur, amelyeket még távolról sem ragadtunk meg és hajtottunk végre. Hogy még ma is millió ember él Krisztus nélkül, ez egy nagy vád a hívők ellen.

Minden mentegődést elfojt az Urnak eme ígérete: „*Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok.*” Ez a Lélek eljött, meg volt a pünkösöd. Minden hívő szívébe beköltözött a Szentlélek. Az elveszettek iránti szeretete szeretné a mi szívéket is lánggra lobbantani. Az Ő isteni ereje szeretné a mi szívéket is általjárni. Miért nem sikerül a Léleknek téged teljesen megtölteni isteni erővel és szeretettel? Megállapítást nyert, hogy nagyon sok hívő nem is durva nagy bűnök miatt erőtlen, hanem egyszerűen a bizonyágtevéstől való félelem miatt „Minden azonban, ami a bizonyágtsvásban meggátol, az bűn. És ha „csak” gyávaság volna, az is sulyosan esik a lábba. Ettől is meg kell szabadulnunk Jézus vére által.

Gyávaság, nem más, mint az én megköztözöttsége. Az ember a saját erejére támaszkodik, illetve erőtlenségétől fél. Fél aítól, hogy „felsülhet.. Aki a bizonyágtevésben csak az Ur dicsőségét és a lelkek javát tartja szem előtt, bátrabb lesz és meg is látja az alkalmat a bizonyágtevésre.

Nem borzasztó, ha millió és millió ember

meghal mellettünk Krisztus nélkül és ezrivel visszamaradnak majd környezetünkben, ha az Ur újra eljön, csak azért, mert mi nem tettünk bátran bizonyágot Krisztusról.

Ma különösen fontos a szájról-szájra való bizonyágtétel ugy az irodában, munkahelyen, mint a vasuton. Ezáltal eljuttathatjuk az evangéliumot olyan emberekhez is, akik különben sohasem hallanák azt, mert nem mennek oda, ahol hirdetik.

Krisztus tud és akar téged is megszabadítani a gyávaságtól. Az Ő Szentleke által téged is egész új teremtséssé akar átfórmálni, hogy a Szentlélek végtelen erejére támaszkodjál és mondhasd azt az apostolokkal: „Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” (B. u. G-ből H. H)

A nagy Mentő.

Egy jámbor kereskedő, hélfőn üzleti utra ment, honnan csak hét végén, egy szombat esti vonattal, szándékozott hazatérni. Családja, már türelmetlenül és nagy örömmel várta érkezését, de bizony az apa a várt időre nem érkezett haza, pedig az utolsó vonat beérkezésének az ideje is elmúlt. Egyszerre futótüzként terjedt el a városban a hír, hogy vasuti szerencsétlenség történt. A vonat egy éles kanyarodásban kisiklott és a balesetnél tíz ember lelte halálát. A kereskedő felesége rémülten és izgatottan sietett a baleset színhelyére, hogy megtudja, mi van a férjével. A halottak között nem találta és most már reménykedni kezdett, hogy férjét nem érte baj. De amint ott nézelődik, egyszerre megpillantja a romok között a férje kalapját és táskáját, bizonyágául annak, hogy férje mégis csak az áldozatok között van.

Könnyes szemekkel és vérző szívvel sietett haza, hogy gyermekeinek a szomorú hírt megvigye. Összetörve, tehetetlenül, fásultan ültek, mikor egyszerre csak a folyosón az apa jelismert lépéseit hallják közeledni. Az ajtóhoz rohantak, Tényleg ő volt. Most már öröm könnyek között borultak egymás nyakába és a bálna'ot öröm váltotta föl. Az volt az első kérdésük hozzá, hogy miképen történhetett az, hogy kalapja és táskája ott volt a szerencsétlenség helyén, ő maga pedig nem? A szerencsésen meg menekült ember megadta a magyarázatot:

Nem messze az utolsó állomástól, egy hölgy elájult a szakaszban. Kerestünk vizet, de egy cöppet sem találtunk az egész vonaton. A legközelebbi állomáson én kiszálltam, hogy gyorsan egy pohár vizet hozzak. Közben a vonat elindult és én lemaradtam, de a vonat elvitte a kalapomat és táskámat. Nem maradt más hátra, mint a sinek mellett gyalog hazajönni és ezért érkeztem később haza.

Szeretetteljes szolgálata megmentette a szerencsétlenségtől. Az Ur szemei az övéin vannak.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Jugoszlávia Április 17.-én 84 éves korában az Urhoz költözött Takács György tv., a csurugi gyülekezet tagja, Takács Antal becsei prédikátor édesatyja. Elköltözött testvérünk, közel 30 esztendeig szolgált az Urat hűségesen, házáat, idejét és erejét mindenkör örvendezve állította az Ur szolgálatába és vendégszerető hajléka mindig barátságos otthont nyújtott a prédikátoroknak és vendégeknek, de bibliaórákon is komoly hívő lélekkel tett bizonyosságot Krisztus kegyelméről. A március végén ott tartott evangelizációt, még boldogan hallgatta és megbékélt szívvel készült az örökhazába, hogy valóság legyen számára az, amit itt hitben élt. A Békeharang táborá, egyik legrégebbi és leghűségesebb olvasóját vesztette Takács testvérben, ki 28 évig volt hűséges támogatója és olvasója lapunknak. Az Ur vigasztaló Szentlelkének ereje nyugodjék meg a hátramaradottak hajlékán.

Palesztina. Palesztina jelenleg három nagyvárost mondhat magáénak, a teljesen új Tel Aviv, amelynek lakossága zsidó — 140 ezer lakossal. Jeruzsálem 125 ezer lakossal (76 ezer zsidó), Haifa 107 ezer (ebből 60 ezer zsidó). 1937-ben Palesztinának 1,316 ezer lakosa volt, ebből 809 ezer mohamedán, 386 ezer zsidó, a többi keresztény. (Schw.)

Palesztinában dúló vallásos ellentétokről már több ízben megemlékeztünk e helyen. Egy összefoglaló képet nyújt nekünk az egész kérdés fejlődéséről és alakulásáról Dr. Schtör H. az „Evangelischer Weg” című lapban:

A közeli központjában fekszik a kis Palesztina. Itt székel az őskereszténység. A negyedik századig nem találunk sok keresztényt Palesztinában. 638-ban mohamedán arabok elfoglalták Jeruzsálemet. A 11-ik és 12-ik század keresztes hadjáratát átmeneti időre megint kereszténynek kezébe juttatták az országot. 1099—1187. létezett egy jeruzsálemi királyság. A mohamedánok újabb támadásának a kereszténynek már nem tudtak ellenállni. 1516-ban a mohamedán törökök bekebelezték Palesztinát az ő országukba.

1917. november 2-án Nagybritánia közzétette a híres Balfour-nyilatkozatot, amelynek értelmében a zsidóknak hont biztosítottak Palesztinában. 1917—18-ben az angolok fegyveres erővel elveiték a törököktől ezt az országot. 1919-ben a népszövetség az angolok hatásköre alá helyezte.

Már 1897-ben az első cionista kongresszuson Baselben célul tűzték ki maguknak a zsi-

dók, hogy Palesztinában egy nyilvános joggal is biztosított hazát kell maguk számára létesíteniök. A háboru alatt a zsidók létszáma Palesztinában 90.000 ról 56 000-re apadt. 1919 óta a zsidók visszavándorlása főemája és problémája ennek az országnak. 1926-ban 158.000, 1931-ben 174.610, 1934-ben 300.000 zsidót találunk Palesztinában. 1937-ben Palesztinában 784 771 mohamedánus, 376 786 zsidó és 106.595 keresztény volt.

Már körülbelül 1300 óta a mohamedán araboké ez a terület. Most egy zsidó bevándorláson estek át, amely céltudatosan arra törekedett, hogy számban az arabokat túlszárnyalja és vétel által az országot magához ragadja. Ez az arabokon erős nemzeti érzést váltott ki, amely a zsidóknak ellenséges indulattal ellenállt. A véres összeütközések elég gyakoriak voltak. Így 1920-ban, 21, 29, 33, 36 és a 38-as években. Hogy további zsidóbevándorlásokat gátat emelhessenek. Angliától való elszakadást követelnék az arabok. A zsidók viszont biztosítani szeretnék a maguk számára az országot és a további bevándorlást is lehetővé tenni. Az angol kormányzó ezt a nehézséget jelenleg úgy akarja megoldani, hogy a zsidóknak az araboktól való térbeli különválasztását igyekszik elérni. Egy közben eső terület Jeruzsálem és Jaffa közt továbbra is az angolok fennhatósága alatt maradna. De Palesztinának ilyen három részre való osztását sem a zsidók, sem az arabok nem óhajtják.

Az araboknak és a zsidóknak a kis Palesztinában lejátszódo konfliktusuk az által bir különös jelentőséggel, hogy mindkét részt egy a világot átölelő vallásos közösség támogató. Mindegyik csoport lényeges életkérdésnek tekint az, hogy a saját hitsorsosait ebben a kis országban győzelemre segítse. Így az előttünk fekvő probléma nem annyira politikai, vagy gazdasági természetű, hanem kizárólag vallási természetű.

India. India, Birma és Ceylon keresztény népessége. Protestáns: 3.002.558. Róm. kath.: 2.113.659. Szirai, örmény és egyéb 793.200. India népességének kb. 2 százaléka keresztény. De több államában még nincs misszionárius. Nepal (5.600.000 l.) Bhutan (300.000 l.) Különböző orsz. (958 113 l.)

Svájc. Hogy svájci testvéreink mily érdeklődéssel kísérik a magyarországi — nemcsak methodista, — hanem egyéb eseményeket is mi sem bizonyítja jobban, minthogy sajtó orgánunk a Schweizer Evangelist, a múltkor a Budapesten emelendő Luther szoborról emlékezett meg, egyik legutóbbi számában most pedig a különböző imaközösségekről emlékezik meg, valamint a debreceni egyetem 400 éves jubileumáról közöl hirt.

Oroszország. A moszkvai világforgalalmi központ utasította a kom-

munista pártokat azokban az országokban, ahol színesbőrűek is laknak, s ahol pogány misszió van, hogy a legerélyesebben lépjenek fel a keresztyén missziók ellen és ebben az irányban a következő alapelveket írja elő: 1.) Vallás ellenes tevékenység szóban, írásban és a rádióban. 2.) Vallás ellenes sejtek szervezése a színes ifjuság között. 3.) A misszionáriusok nevetségessé tétele. 4.) rendszeres összjövetelek tartása, amelyen vallás ellenes és marxista tanokat hirdetnek.

Ujabb hír szerint a Szovjetunióban lakó külföldieknek tilos a templomba menni, aki e rendeletet áthágja, attól visszavonják a tartózkodási engedélyt. (Ev.)

A szülőknek engedetlen Jaroslawski, az istentelenek mozgalmának vezetője mondja: A kommunisták nem várhatják el mindig, hogy a gyermekek fogadják meg a szüleik tanácsát, mert a szülők különbözők lehetnek. Vannak jó szülők, kommunisták, forradalmárok, ezeknek kell engedelmeskedni, de vannak olyan szülők is, akik ellenforradalmárok, az egyház felé hajlanak és ezáltal rossz befolyást gyakorolnak a gyermekekre. Ilyen esetben azt kell tanácsolni a gyermekeknek, hogy ne engedelmeskedjenek szüleiknek. Minden eszközzel meg kell akadályozni azt, hogy a szülők a gyermekeiket kényszerítsék a templomba. Efölött a vezetők örködjenek.

Afrika. A vasárnapi iskola világszövetsége 1940 nyarán Durbanban (Dél-afrika) tartja világkonferenciáját. Ez az első eset, hogy egy keresztyén világkonferenciát Afrikában hívtak össze. (Schw. Ev.)

Számok Afrikából. Az evangélikus misszió az afrikai missziós területen 267 főlavatott misszionáriust tart a katolikus 625-öt. A nem főlavatott misszionáriusok száma 65 és 673. Továbbá az ev. misszióknak 10, a kath. misszióknak 13 orvosa van 102 ev. és 2455 kath. nővérrel. A 2633 ev. népiskolában 136.365, a 2143 kath. népiskolában 83.065 tanuló van.

Tizenegy különböző protestáns missziótársulat munkálkodik az afrikai munkamezőkön: 1.) Testvérközösség misszió Dél-afrika. 2.) Berlini missziótársulat Dél- és Észak-afrika. 3.) Rajnai missziótársulat Dél-afrika. 4.) Északnémeti missziótársulat Fokföld. 5.) Lipcsei missziótársulat Kelet-afrika. 6.) Hermannsburgi missziótársulat Dél-afrika, Abesszinia. 7.) Mohamedán misszió Wiesbaden; munkaterülete Egyiptom, Nubia. 8.) Neukirchen misszió Kelet-afrika. 9.) Bethel misszió szintén Kelet-afrika. 10.) Hannoveri szabadegyház Dél-afrika. 11.) Baptista missziótársulat Kamerun. (Schw. Ev.)

IRODALOM.

„A Római levél s egy kísérlet a benne levő fogalmak megmagyarázására. (A Magyar Evangéliumi Szövetség kiadása. Szerző: Csia Lajos. Ára 40 fillér.) A kis 64 oldalas, komoly könyvecske végén a kiadó a következő megjegyzést fűzi a tanulmányhoz: A Magyar Evangéliumi Szövetség a bibliaismeret fokozására adta ki komoly biblia tanulmányozók számára ezt a könyvecskét, melynek alakja is olyan, hogy zsebben könnyen hordható és uton is olvasható. Hogy mindenki hozzá férhessen, olcsón bocsátja a közönség rendelkezésére. Örömmel állapítjuk meg, hogy a M. E. Sz. ezen bemutatkozása teljes mértékben sikerült s a megjegyzésben foglaltakat beváltotta. Komoly, értékes kényelmesen használható s olcsó biblia magyarázatot ad a közönség kezébe és részünkről nem udvarias szószátyárkodás, ha azt mondjuk, hogy ugy a szerző, mint a kiadó valóban hűzágpótló munkát végeztek. A munkát, mely a Ker. Könyvesház utján is beszerezhető, nyugodt lelkiismerettel ajánljuk testvéreink figyelmébe, s egyben azon reményünknek adunk kifejezést, hogy az M. E. Sz. nem áll meg e „kísérletnél,” hanem folytatja áldásos munkáját.

Hol és mikor tartunk Istentiszteletet?

- BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.
 Vasárnap d. e. 11 órákor és este 7 órákor,
 csütörtökön este 7 órákor.
 BORJAD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.
 Csütörtök este 8 órákor.
 DOMBÓVÁR: Bezerédy-u. 27.
 Vasárnap d. e. 10, este 7. Péntek este 7 órákor.
 KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.
 Vasárnap d. e. 10 és este 7 órákor, csütörtökön este 7 órákor.
 KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.
 Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órákor.
 MISKOLC, Ghillány-utca 4.
 Vasárnap d. u. 4. és szerdán este 7 órákor.
 NYIREGYHÁZA: Dessewffy-tér 10.
 Vasárnap d. e. és este.
 PÉCS, Ujvilág-u. 12.
 Csütörtök este 1/2 8 órákor. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor.
 SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
 Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.
 Szerkesztő: Ljebstöckl Jenő.
 Kiadásért felelős: Tessényi János.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
 Nyomdáért felel: Henczer István.